

KLIC INTERNACIONALE DELAVSTVU VSEH DEŽEL

V BORBO PROTI FAŠIZMU, KI JE SMRTNI SOVRAŽNIK SVOBODE IN DEMOKRACIJE!

Vsi, ki verujejo v človeške pravice in v vlado ljudstva, so na strani junaške borbe španskega naroda proti invaziji mednarodne fašistične fronte

BOLJ kot kdaj prej bo letošnje prvomajsko slavje odraz volje za borbo in požrtvovanosti.

Vse naše misli so zdaj obrnjene na junaški boj republikancev in delavskega razreda v obče v Španiji. Vse naše nade so z njimi.

Kadar se kak narod bori za ekonomsko in politično osvojitev, je ta njegov boj ob enem boj vseh narodov; njegove zmage ali porazi vplivajo na usodo vseh drugih. Socialistična internacionala je to vedno poudarjala in ba sedanja doba priča to resnico še posebno očitno. Brutalna intervencija fašističnih sil, ki je spremenila kriminalni upor španskih generalov v meddržavno vojno, je dokaz, katerega ni več mogoče zanikati, da ima vojna v Španiji značaj mednarodne borbe med demokracijo in fašizmom.

Kdo more poslej še trditi, da se je katerikoli deželi moge ogradičiti politično z izolacijskim zidom, preko katerega zunanjih vplivov, poračojoči se iz dogodkov in potresov v drugih deželah, ne bi mogli preskočiti? Kapitalizem danes ni več edina vsake posamezne dežele; na stopnji svojega sedanjega razvoja ne pozna več mej. Usoda narodov se danes planira, odloča in kuje v mednarodnem obsegu.

Proti ozkogrudnim pojmon reakcionarnega nacionalizma je delavski razred od vsega začetka svojega vstopa na oder zgodovine propagiralo kreativno idejo mednarodne kooperacije med ljudstvi v duhu miru in vzajemne soglasnosti. Sedanji dogodki so pripomogli, da je delavstvo to plemenito idejo na političnem polju še bolj točno definiralo, namreč:

V oponiciji proti nacionalizmu, ki je instigator vojne, je delavstvo za organiziranje miru pod okriljem energično aktivne lige narodov, proste zaprek, kakršne ji sedaj ovirajo in onemogočajo uveljaviti mednarodne zakone.

V oponiciji proti politiki izolacije posameznih dežel, katera izpostavlja šibkeje države v milost in nemilost agresivnim silam, je delavski razred za kolektivno varnost, ki bi jo jamčili vsi v dobrobit vseh.

V oponiciji proti fašizmu, temu največjemu sovražniku človeštva, so delavci za zedinjenje vseh svobodo ljubečih sil pod zavednim vodstvom delavskoga razreda.

Taki so principi, ki jih zastopa delavska socialistična internacionala. Delavcem kliče, da naj jih izvedejo v akciji, ki naj jo vodijo, kakor je v danih okoliščinah mogoče.

V očigled agresivnosti nemškega in italijskega fašizma v Španiji delujmo z vsemi danimi sredstvi, da naše vlade uveljavijo mednarodne zakone, katere krši fašistična agresivnost; da branijo mir in da izpolnjujejo dolžnosti, katere jim nalaga kolektivna varnost. To so fundamentalni principi v mednarodnem življenju, katere ne more zanemarjati nobena dežela ne da bi spravila v opasnost svoje lastne interese, in katere si ne bi upala kršiti nobena sila, če si bi bila svesta, da jih bodo vse druge odločno branile.

Prepričani smo, da bi bilo mogoče celo zdaj pognati razbičave v beg ne da bi bilo treba udariti. Mir je še mogoče obvarovati.

Napram neumestnim opravičbam in prevaricijam diplomacije znow ponavljamo, da ima ustavna vlada v Španiji, napadena ob znotraj z izdajstvom in s fašistično invazijo od zunaj, pravico braniti se in pravico svobodnega dostopa do sredstev za obrambo. Nikake pretveže o kontroli ne upravičujejo fašističnih sil kršiti mednarodni zakon! S svetovnim mitem se ne sme igrati; ačo nismo pri volji dati svobodo ljudstvu v fašistične kleče, se mora vpadalce prisiliti, da se umaknejo.

Delavci v Španiji! Vam, ki ste dali na razpolago svoja življena v boju za svojo in našo svobodo; vam, ki ste napravili Madrid za živ simbol svobode, izrekamo svoje največje občudovanje in vam zagotavljamo solidarnost ter hvaležnost. Ta

Mahonri Young

DELAVEC STAVBENIK

naša čuvstva vas bodo spremljala skozi vse vaše težke preizkušnje do končne zmage, ki jo dosežete s svojim pogumom in vztrajnostjo.

Sodruži v mednarodni brigadi! Vi, ki rama ob rami s španskimi bojevnikimi uveljavljate z junaškimi čini solidarnost, kakršno uči mednarodni socializem, prejmete našo zahvalo in zagotovilo, da se bo mednarodni delavski razred, kateremu ste vi prednja straža, izkazal vrednim vašega vzora.

Delavci v fašističnih deželah! Mi prav dobro razumemo, da sledite dogodkom v Španiji polni pričakovanja in upov, a ob enem z bolečinami v duši; vi, ki vas diktatorji pošiljajo umiriti za interese svojih zatiralcev, ne pozabite tole: na španskih bojiščih se jača vez, ki združuje vašo usodo kot jetnikov fašizma z usodo ostalih delavcev. Na guadalajarski fronti so italijski

(Nadaljevanje na 2. strani.)

Duče in firar pleteta mrežo nevarnih paktov nad malimi deželami Evrope

Rim in Berlin si skupno in sporazumno prizadevata izolirati demokratične dežele in zavladati nad Evropo. — Mussolinijev spletke v Avstriji

Dve glavni fašistični državi — Italija in Nemčija — pletejo, s katero je bil sprt kot z malo katero državo. Opetovača želesen diplomatski obroč okrog centralne Evrope, da jo tako naredita impotentno ozirou ovisno od Nemčije in Italije.

Da li se jima popolnoma posrečijo poskusi na vsej črti izolirati posamezne države drugo od druge, predvsem pa od Francije in Anglije, z verigo raznih paktov, bo pokazala bodočnost. Bodočnost bo tudi pokazala, koliko so vredni takki "prijateljski" pakti, kadar pride do resne preiskušnje ali konflikta, ki je, kakor pravijo razni izvedenci, neizogiben.

Italija meša štrene na vse načine, da oslabi demokratične države. V svoj spletarski "prijateljski" pakti, ki mu radi lepšega pripisujejo tudi trgovinske važnosti, je vpletla že celo vrsto malih držav. Avstrija je njena pravčata vazalka že zadnjih par let. Ogrska se naslanja na Italijo v svojih revisionističnih težnjah. Bolgarska je naklonjena Italiji, sedaj pa se je posrečilo "dučeju", da je izvabil v pakt tudi Jugosla-

vijo, s katero je bil sprt kot z nim režimom. Nemčija jo bira pridobila zase, rada bi jo absorbirala, rada pa bi tudi podjarmila velik del Čehoslovaške, kjer prebiva nemška manjšina. Italija je sprva grdo gledala na te vrste nemško ekspanzijo, zadnje čase pa se ji je približala, četudi ne mara imeti močnega soseda pred svojimi vrati.

Zadnji teden sta konferirala v Benetkah Mussolini in avstrijski kancelar Schuschnigg. Slednji je baje povedel dučeju,

"Duče" je v tesnem objemu s "firarem" Hitlerjem, kajti njune fašistične smernice so se zelo podobne. Obsovažita demokracijo in oba stegata svoje krvave roke po novem ozemlju, ki si ga "morata pridobiti". Trdno sta se zaklela pretekla julija, da strmolglavita demokratično špansko vlado in sta nanjo uprizorila brutalen napad. To prizadevanje se jima sicer ni posrečilo, zahtevalo pa je na tisoče nedolžnih žrtv. Nista računala na tako odločen odpor španskega naroda.

Pri spletkarjih je ena glavnih žog mala avstrijska država, ki se tudi ponosa s fašistič-

"MAJSKI GLAS" IZŠEL Z BOGATO VSEBINO

Letošnji "Majski Glas", ki ga izdaja "Proletarec" v proslavitev mednarodnega delavskoga praznika, obsega 84 strani. Vsebuje petinštrestdeset člankov, črtic, razprav, pesmi in ilustracij, ter razne kratke novice.

Uvodnik, "Doba reakcije, obupa in upanja" je napisal Fred A. Vider, "Doba reakcije, obupa in upanja" je napisal Anton Šular, "Bratske ustanove" je napisal Ivan Molek, "Vprašanje Slovenskega demokratija" je napisal Anton Žlembberger, "Svetovni zbor vsega kar giblje" je napisal Anton Zaitz, "Rdeči evangelij" je napisal Katka Zupančič, "Bližnjice" je napisal Anton Šular.

Cankarjeve ustanove, Anton Šular je podal čitateljem zgodovinsko skico o bojih naših delavcev v Kansasu, priobčen je v slovenskem prevodu dr. Lukačev članek "Vprašanje Slovenskega demokratija", Fred A. Vider je zastopan s članom "Bratske ustanove in demokracijo" in obnovljeni "Rdeči evangelij".

V angleškem delu imajo članke in druge spise Joseph Drasler, Louis Jartz, Donald J. Lotrich, Oscar Godina, F. S. Tavar, Louise B. Jersey in Norman Thomas.

"Big Tony" Tomšič se je spomnil svojega rojstnega kraja Višnje gore. Napisal je k sliki nekaj dovtipov v pravida imajo polža "prikljenjene" še marsikje, ne samo v njegovem rojstnem mestecu, zato pa je napredek celo bolj počasna stvar kakor polž.

Gradivo v tej reviji je vredno, da ga čita vsakdo, ki razume slovenski jezik. Prav tako dobrski so angleški spisi v "Majskem Glasu". Upamo, da bodo čitatelji "Proletarca" pomagali to revijo razširiti kolikor največ mogoče.

Kjer je še niste naročili, storite to takoj. Posamezen izvod stane 25c.

DELAVCI, UDELEŽITE SE PRVOMAJSKIH SHODOV IN MANIFESTACIJ!

Konferenca JSZ in P. M. v Waukeganu za skupne prirede v prid delavskih borcev v Španiji

Prilo nedeljo se je vrila v Waukegan konferenca zastopnikov klubov JSZ in društev Prosvetne matice, katere se je udeležilo kakih 40 zastopnikov iz sedmih naselbin v Wisconsinu in Illinoisu. Predsedoval je Fred A. Vider, zapisnik pa je vodil Anton Garden. Referenta sta bila Frank Alesh in Frank Zaitz. Kristina Podjavoršček je bila za tajnico ponovno izvoljena.

Razprav o agitaciji za naš tisk, o referatih, delovanju na kulturnem polju itd., so se udeležili skoro vse naši. Zastopniki so sklenili pripraviti klubom in društvom v posameznih naselbinah aranžirati skupne prirede v korist španskega borca, kajti vojna mednarodnega fašizma proti njim traja dalje in potrebujejo pomoči bolj kot kdaj prej.

Daleje so sprejeli predlog za skupne shody v prid našega gibanja in našega časopisa v protiudar. Klerikalni ofenzivi.

Dve družbi kontrolirata ameriško radijskoomrežje

Tu ne gre za lastninske pravice zraka, ki ga dihamo, kajti ta je še vedno prost, nima cene ne davka. Tudi ne gre za zrakoplovne pravice. Gre namreč za radijske pravice, ki so izključno v privatnih rokah, zvezna vlada pa ima le ohlapno kontrolo, da izdaja gotovo dovoljenje radio postajam.

V Ameriki je vseh radiooddajnih postaj 685, in od teh spada samo 25 pod absolutno kontrolo označenih družb. Odstotno vzeto je samo 29% radiooddajnost pod to kontrolo, vse ostale so "neodvisne". Ampak v radijskem svetu ne steje število radijskih postaj ali stanic, temveč oddajna moč in pa poljubnost ali razpolaga z daljavo zračnih valov, ki se jih ta ali ona družba lahko poslužuje.

Omenjene družbe gospodarijo nad oddajno silo po zraku. NBC lastuje znana Radio Corporation of America, ki kontrolira najmočnejšo radijsko verigo. Na čelu te mogične korporacije so razni finančniki, ki se zbirajo okrog Morgana in okrog bančnih trgov. Zvezni kongres je že parkrat "razpravljal" o monopolu radiooddajanja, toda vselej je naletel na velike ovire, ki jih znajo vselej zastaviti travstjanji in privaten izkoriscenje. Tega ji trudniji ne dopustijo, ker žanjejo premastne dobičke.

Kakor so vse ostale velike in male industrie v rokah privaten-izkoriscenje, tako je v njihovih rokah tudi eter-

ljene na tak strategični način, da se njihovi programi po tem omrežju razposiljajo po vsej deželi nemoteno in neoporečeno. NBC računa, da potom 23 milijonov prejemnikov v stanovanjih po deželi doseže nad 42 milijonov ljudi oziroma poslušalcev.

Omenjene družbe gospodarijo nad oddajno silo po zraku. NBC lastuje znana Radio Corporation of America, ki kontrolira najmočnejšo radijsko verigo. Na čelu te mogične korporacije so razni finančniki, ki se zbirajo okrog Morgana in okrog bančnih trgov. Zvezni kongres je že parkrat "razpravljal" o monopolu radiooddajanja, toda vselej je naletel na velike ovire, ki jih znajo vselej zastaviti travstjanji in privaten izkoriscenje. Tega ji trudniji ne dopustijo, ker žanjejo premastne dobičke.

Kakor so vse ostale velike in male industrie v rokah privaten-izkoriscenje, tako je v njihovih rokah tudi eter-

me na lobije v kongresu, zato ji uspe, da si ohrani kontrolo in monopol nad radijskim omrežjem. Koristi ima seveda le malo skupin finančnikov, katerim morajo majhne oddajne postaje plačevati velikanske vsote za rabo njihovega "nationalnega" radijskega omrežja. V radijskem podjetju so ogromni dobički. Ako se bi vrlada resno zavzela in če bi imela resen namen, da pomaga "razdelitvi bogastva" in dobiček od tega bogastva med širše mase, bi brez vsakega obotavljanja prevezla monopol radijskega omrežja in oddaje. Tega ji trudniji ne dopustijo, ker žanjejo premastne dobičke.

Kakor so vse ostale velike in male industrie v rokah privaten-izkoriscenje, tako je v njihovih rokah tudi eterljeni (zračni) prenos radija. Razprčevajmo našo revijo "Majski Glas", da bo dosegla tisoče slovenskih delavcev. Pridobijavmo naročnike "Proletarca" in klubom JSZ novih članov. Zavežimo se, da bomo to delo vršili ne samo na naš praznik, ampak vztrajnejše kot doslej ob vsaki priliki vse dni v letu. !

PROLETAREC

LIST ZA INTERESE DELAVSKEGA LJUDSTVA.

IZHAJA VSAKO SREDO.

Izdaja Jugoslovanska Delavska Tiskovna Družba, Chicago, Ill.

GLASILO JUGOSLOVANSKE SOCIALISTICNE ZVEZE.

NAROČNINA v Zedinjenih državah za celo leto \$3.00; za pol leta \$1.75;

za četrto leto \$1.00.

Inozemstvo: za celo leto \$3.50; za pol leta \$2.00.

Vsi rokopisi in oglasi morajo biti v našem uradu najpozneje do pondeljka popoldne za priobčitev v številki tekočega tedna.

PROLETAREC

Published every Wednesday by the Jugoslav Workmen's Publishing Co., Inc. Established 1906.

Editor Frank Zaitz.
Business Manager Charles Pogorelec.
Asst. Editor and Asst. Business Manager Joseph Drasler.

SUBSCRIPTION RATES:

United States: One Year \$3.00; Six Months \$1.75; Three Months \$1.00.

Foreign Countries, One Year \$3.50; Six Months \$2.00.

PROLETAREC

2301 S. Lawndale Ave. CHICAGO, ILL.
Telephone: ROCKWELL 2864.

Ameriško delavstvo ob prvem maju 1937

Letošnji prvi majnik ima za ameriško delavstvo poseben pomen. Ta delavski praznik ima svoj izvor v ameriškem unionskem gibanju. Po blizu petdesetih letih tega praznika bo letos manifestiralo po ameriških ulicah več delavev kot kdaj prej, posebno še v glavnih industrialnih centrih. Te manifestacije niso več samo socialistične in komunistične, ampak skupne, to je, zastopane so v njih unije, delavska podpora društva, zvezza brezposelnih in razne druge delavske organizacije, ki so se več ali manj otresele vpliva demokratskih in republikanskih politikov.

Ameriško delavstvo ob letosnjem prvem maju beleži daleko več uspehe v kampanji za industrialne unije. Za delavsko politično akcijo je vedno več zanimanja in razumevanja.

Na drugi strani se reakcionarci strinjajo v fašistični potret. V kongresu in v posameznih državah se množe zahteve za sprejem protidelavskih zakonov. Vse metode za efektivnost delavev v stavkah se naj proglaši za protizakonite, zahtevajo kongresniki, senatorji in drugi zakonodajalci, ki zastopajo interese bogataških slojev. Delavsko politično gibanje se naj onemogoči z volilnim zakonom, ki bi preprečil ustanovitev vseh nove stranke. Mnogi "ljudski" zastopniki delujejo v zbornicah za odpravo stavk. Vsak industrialni konflikt se bi moralno mirno poravnati, pri posvetovalni mizi. Delavci bi bili potem brez moči, kajti stavka in politična akcija je v sedanji uredbi njihove glavno sredstva v boju proti krivicam in za zboljšanje življenskih razmer.

Ameriško delavstvo je na pohodu in zmagače. Ampak glavne bitke z reakcijo se bodo šele pričele. Delavci morajo to razumeti in se pripraviti nanje.

Ford in Hepburn

Znani avtromagnat Henry Ford, ki se je dolgo vrsto let ponosil s svojim "vzornim" sistemom v producirjanju avtomobilov, sicer, kakor vse izgleda, na veji starega drevesa, ki se imenuje odprta delavnica. Ne zaveda se, da sedi na šibki veji, kajti držala ga je mnogo let. Sedaj pa je pričel pihati drugi, odločnejši veter, ki ga staro drevo ne prenese. Tako sedi na istem drevesu tudi premier Hepburn v Kanadi v svoji provinci; tudi on se oklepila šibke veji.

Ford se je srdito upiral priznanju vsake delavske unije. Svojim delavcem je obljudil više mezd, da jih je zadržal proč od unije. Sedaj pa je prišel v veljavno Wagnerjev zakon, ki dovoljuje delavcem, da se smejo kolektivno pogajati z lastniki podjetij in ki naravnost sili družbe, da stopijo tako pogajanja. Izgleda, da bo trdnjava v Fordovem kraljestvu kmalu padla, ako se bodo seveda tisči njegovih delavcev zavedli svoje pravice in zahtevali priznanje unije.

Premier Hepburn na moč sovražni delavske unije, njihove zastopnike pa naziva "tuje hujšake", ki nimajo pravice "upadati" iz Združenih držav v njegovo domeno. Hepburn menda ne ve, da je General Motors v njegovi provinci, pri kateri se vrši stavka avtovih delavcev, tudi "tuja" korporacija iz Združenih držav, katera pa ima po njegovem mnenju vse pravice. Tudi ta patron odprte delavnice bo moral spremeniti svoje nazore, ne samo kralj Ford!

Električni stol ne odpravi vzrokov

Nedavno so morali dati življenje na električnem stolu v Chicagu trije roparji, ker so umorili dva policajca. Življenja policijave na čikaških ulicah niso vsled tega prav nič bolj varna. Varnejša bodo šele kadar bo družba odpravila vzroke, radi katerih zaide tisoč in tisoč mladih ljudi na pot zločinov. Roparji so desperativni ljudje. Ubiti človeka jim je toliko, kakor klavkati ubiti žival.

Ječo so polne zločincev. Še veliko več pa jih je na prostem. Ne ječe, ne smrtne kazni jih ne bodo iztrebile. Le kadar bo družba toliko pametna, da bo ustvarila tak ekonomski sistem, v katerem bo vsakemu zajamčena gospodarska sigurnost, torej sistem, v katerem bo izkorisčanje in profitarsvo odpravljeno, bo izginil temeljni vzrok za zločinstva.

Prikupovanje, ki je malo zaledlo

Papež in katoliški škofje v Nemčiji so Hitlerju venomer zagotovljali, da so pripravljeni delati z njim sporazumno in mu z vsemi sredstvi, ki so jim na razpolago, pomagati v borbi proti "komunizmu". Ampak naciji si mislijo svoje in izpodkovajo katoliški cerkvi v tretjem rajhu vpliv in prestidž korak za korakom. Oni hočejo nemško narodno cerkev, ki bo del nacije.

Vatikan se huduje in očita vladai v Berlinu, da krši konkordat, ki ga je podpisala, naciji pa odgovarjajo z novimi tiranji katoliških "veleizdalcev" in "nemoralnežev" pred sodišča.

Mussolini paktira

Benito Mussolini se je resno vrgel v "priateljsko" paktiranje s svojimi sosedami. Zadnje čase si je pridobil svojo najhujšo sovražnico, ko je jugoslovanski premier Stojadinovič podpisal "priatljski" pakt s fašistično Italijo. Pravijo, da so pakti krpe papirja ...

STAVKARJI VEDNO SMATRANI ZA KRSILCE "REDA IN MIRA"

Gornje je prizor iz ene nedavnih stavk v Detroitu. Policija so sedede stavkarje siloma izgnali. V kongresu in v legislaturah je v teku veliko gibanje za odpravo stavk, ali vsaj "sedede" stavk, ker so "neameriške" in skozinsko "protipostavne". Unije čakajo težki boji

Zavednemu proletarcu in vabilo na prvomajsko proslavo

Premišljajoč, kaj bi napisal za prvomajsko proslavo, ki jo priredi klub št. 27 JSZ, v nedeljo 2. maja v Narodnem domu na St. Clair Ave., sem se domislil mojega bivšega sošolca Johnsona, ki so ga pred leti prvomajsko demonstracijo takoj prevzele, da se je čez noč spremenil iz reakcionarja v navdušenega in iskrečnega delavškega agitatorja.

Johnsona sem spoznal pred osemimi leti v Fennskem pravljjalnem collegu, in ker sva bila oba tujezemca, je bilo naravnno, da sva se hitro spoprijateljila, toda najino prijateljstvo je motilo nekaj: On je verjel v Forda in Rockefellera, v kralja in papeža, socialisti z vsemi drugimi radikalci vred pa so bili zanj nemarna sodrža, ki noče delati. On pa je verjel v delo, v uspeh — v "krepki" individualizem!

Najina pota so se ločila in pozabil sem, da sem nekoč hodil v šolo z nekim Johnsonom. Toda pred štirimi leti na dan prvega maja ga zagledam, ko je korakal v vrsti z drugimi demonstranti po mestnih ulicah. Najbrže ga ne bi niti opazil, ali je menda izmed vseh najbolj glasno in čuvstveno demonstriral. Njegove roke, noge, oči, usta so bile en sam velik protest proti sedanemu ekonomskemu redu.

Bil sem radoveden, kaj ga je spremenilo v tako vnetega radikalca, zato sem mu sledil na Public Square, kjer sem ga poskal. Zavila sva v bližnjo restavracijo in na moja vprašanja je jeli brez ovinkov pripovedoval:

Sam veš, v radikalce nisem verjel... Zakaj ne? Zato, ker jih nisem poznal, ker se nisem nikoli potrudil, da jim bi pogledal v dušo — do dna! Odkritosrčno priznam, da sem bil tako neumen, da sem mislil, da so ljudje lačni in neprekrbljivi, ker se dovolj ne trudijo za svoj vsakdanji kruh. "Ako se jaz trudim za obstanek, naj se še oni!" sem si mislil, pri tem pa nisem pomisli, da sem sam, da nimam družine, ki bi mi pomagala "jesti" mezzo, in da imam neprimerno boljše delo kakor povprečen mezdnih delavcev.

Pred tremi leti pa sem slučajno zalezel v mesto — bilo je na dan prvega maja — in radovedno sem opazoval mnogo, ki je naravnost hysterično kričala za svoje pravice. Kajor bi trenil, mi je padla mrena iz oči — moje slepote je bilo konec. Pred seboj sem videl ljudi, ki so imeli na obrazih vžgane pečate trdega dela, ljudi, ki niso imeli niti ene simetrične linije na svojih telesih, ljudi, ki jih je delo popolnoma izsesalo, izteplio, a klubtem nimajo dovolj kruha, klubtem žive v pomanjkanju. Grdi, razorani, suhi obrazzi, njih hoja pokvečena, utru-

tudi na političnem polju. Cimprej se jih loti s prave strani, to je — ne v demokrati, ampak PROTI demokrati stranki prav tako kakor proti republikanski, toliko bolje bo za unije in s tem za delavstvo v splošnem.

nisem hotel bežati, ampak v znak protesta sem šel še bolj počas! Domov sem prišel pozno ponoči, seveda več premičen, toda ozdravljen — našel sem svojo pot!

Prijatelj Johnson je skončal svojo povest, kako je začel med proletarsko čutečo ljudi, na koncu pa je še pristavil, da se odtedaj udeležuje vseh delavskih pokrovkov in manifestirajo velike pohode in shode, ki se vršijo v raznih krajih mesta. Na njih nastopajo delavski govoriki, ki navdušujejo delavce in delavke v vztrajnosti v boju za svoje pravice. Ob lepem vremenu se vse prvomajsko manifestacije in shodi vršijo na prostem, mi je dalje pravil.

In jaz, ki nisem nikoli prejšala o drugih praznikih kar kar le o cerkvenih, sem ga strmeče in z zanimanjem poslušala. Dopadlo se mi je, ker je govoril vneto in prepričevalno. Pozneje sem se sama prepričala, da je govoril resnico. Svetoval mi je, naj tudi jaz in moja sestrica pristopova v unijo, kar sem mu tudi obljubila. Toda na Dunaju sem ostala takoj malo časa, da se to nizgodilo. Dela je bilo malo in naša slavnostna sezona se je končala po dveh mesecih dela.

Klub temu pa sem ves prosti čas porabila, da sem si ogledala razne dunajske zanimivosti v teh par mesecih. Videla sem pač Schoenbrunn in šalo skozi vse sobe, v katerih so prej živel skozi dolga stoletja habsburški vladarji. Bila sem v parku cesarice Elizabete in Marije Terezije. Ogledala sem si pačač dunajskega župana, ki stoji v lesu vrtu in po letu, ko sem prvič zapustila domačo vas in odšla na Dunaj, kjer sem pozneje prvič priznala. Prvi maj z delavsko zavestjo v svojem srcu. Na Dunaju je namreč vsako zimo hodila sestrica moje matere šivat slamnike. Tisto leto pa ji je gospodar pisal, da potrebuje dve sivilji slamnikov in ta druga sivilja sem bila jaz ter se podala z njo na Dunaj. Dočinka 'tovarna' je bila majhna, uposlejava je le tri osebe. S sestrico sva šivali slamnike, neki delavec pa je slamnike modeliral. Ta najin sodeloval je bil mlad mož, star okrog 35 ali 40 let. Po roku je bil Tirovec. Povedal nama je, da je tu dan on že bil v naših krajih na Slovenskem ter delal v slavnostni industriji pri Obelvalcerju v Domžalah. Slovenski se je naučil tam. Seveda je govoril slovenski precej slabo, toda ker nisem znala nemški, se je trudil, da je z menoj vedno govoril le slovenski, kakor je mogel.

Tako sta potekla moja dva meseca na Dunaju — in priseljena v Španijo, marveč za vse Evropo in še za druge izvenevropske države — pridek predavanju in pripravljenje — Odbor Prosv. udruženja.

Ali vi kdaj porabite priliko med znanci in prijatelji, da bi jih pridobili za naročnike "Proletarca"?

V borbo proti fašizmu, ki je smrtni sevražnik svobode in demokracije

(Nadaljevanje s 1. strani.)

bordci za svobodo dosegli v bitki z italijanskimi fašističnimi klavci veličastno zmago; Italija Garibaldija in Matteottija je triumfirala nad Mussolinijevim Italijom! In dalje ne pozabite, da bo morda Madrid kraj, kjer bosta Hitler in Mussolini doživel svoj poraz.

Delavci vseh dežel! Imejte neprestano v uvidu, da so vaše svobodne in tehnici v Španiji. Ako v vojni v Španiji zmaga delavstvo, bo to pomenilo ojačanje demokracije vsepotvod po svetu. Če ne, bodo svobodni povod okrnjeni, fašizem bo še bolj dvignil glavo in življenje cele generacije zapade suženju v fašistične diktature. Tudi vaša življenja — življenja v vseh — so v nevarnosti.

Povečajte svoje napore v podpiranju španskih sodrugov! Podvojite svoje aktivnosti v bojih proti skupnemu sovražniku.

Dajte vojakom svobode vso mogočo politično, moralno in materialno oporo, ki jim jo morete nuditi.

Delujte vsepotvod z vsemi sredstvi za poraz fašizma!

Bodimo dostopni za nauke zgodovine in budni ob klicih se danih dñi! Razumevajmo zdaj bolj kot kdaj prej, da je pot v zavladanju socializma mednarodna akcija!

Zivela borba za svobodno Španijo!

Zivel mednarodni socializem!

Biro delavske socialistične internationale, Bruselj, Belgija.

laveci dobro organizirali in prisopili v delavske unije ter politične skupine. Ako bom ostala na Dunaju do Prvega maja, ki je mednarodni delavski praznik, je dejal, bom videla velike delavske manifestacije po mestu. Prvi maj. Naš gospodar nam je že na predvečer Prvega maja povedal, da naslednji dan ne bom delal, ker so tako sklenili unije že pred par leti.

Na dan Prvega maja sem vstala zgodaj. Zelo me je zanimalo, kaj vse neki se bo pogodilo v mestu, pa sem hitela na ulico. Ljudje so se že zbirali na več krajih. Hitela sem na prostor, kjer je stal neki spomenik. Na odprttem prostoru je bil napravljen govoriski odkrit, okrog katerega pa so že bili zbrani godbeniki in mnogo ljudstva. Med ljudstvom so hodila dekleta z košarcami včetve, ki so ga prodajala zbrani množici. Tudi jaz sem kupila včetlico v kmalu opazila, da je iz redčega papirja, narejen nagelj, s privitim belim listom na steblu in z napisom "Le v unijah je moč delavcev". Vse to je naredilo namen globok in nikdar pozabljen.

In jaz, ki nisem nikoli prejšala o drugih praznikih kar kar le o cerkvenih, sem ga strmeče in z zanimanjem poslušala. Dopadlo se mi je, ker je govoril vneto in prepričevalno. Pozneje sem se sama prepričala, da je govoril resnico. Svetoval mi je, naj tudi jaz in moja sestrica pristopova v unijo, kar sem mu tudi obljubila. Klub temu pa sem ves prosti čas porabila, da sem si ogledala razne dunajske zanimivosti v teh par mesecih. Videla sem pač Schoenbrunn in šalo skozi vse sobe, v katerih so prej živel skozi dolga stoletja habsburški vladarji. Bila sem v parku cesarice Elizabete in Marije Terezije. Ogledala sem si pačač dunajskega župana, ki stoji v lesu vrtu in po letu, ko sem prvič zapustila domačo vas in odšla na Dunaj, kjer sem pozneje prvič priznala. Prvi maj z delavsko zavestjo v svojem srcu. Na Dunaju je namreč vsako zimo hodila sestrica moje matere šivat slamnike. Tisto leto pa je gospodar pisal, da potrebuje dve sivilji slamnikov in ta druga sivilja sem bila jaz ter se podala z njo na Dunaj. Dočinka 'tovarna' je bila majhna, uposlejava je le tri osebe. S sestrico sva šivali slamnike, neki delavec pa je slamnike modeliral. Ta najin sodeloval je bil mlad mož, star okrog 35 ali 40 let. Po roku je bil Tirovec. Povedal nam je, da je tu dan on že bil v naših krajih na Slovenskem ter delal v slavnostni industriji pri Obelvalcerju

VALERIJAN PDMOGYLYN:

"MESTO"

ROMAN

Poslovenil za "Proletarca" TONE SELISKAR

(Nadaljevanje.)

Stepana to vprašanje ni presenetilo, imel je že pripravljen odgovor na to. Da se bo tudi tedna preselil, takoj ko bo dobil štipendijo. Trgovec pa mu je nenačoma predlagal: da lahko ostane pri njih, da bo spal na postelji v kuhinji, prejemal bo zajtrk, kosilo in večerje — za vse to pa bi polagal kravam, kidal gnoj, nanosil vode v hišo ter nasekal drva za zimo. Nič drugega. Če pristane Stepan na ta dogovor, ga kot sirot celo posinovi. Tu ni bilo kaj premisljevati. Toda zaradi lepšega se je Stepan le zamisli. Vse to mu je zelo ugašalo: hrano in stanovanje bo imel v hiši — štipendija pa mu ostane za knjige in obliko. Nič lepšega si ni mogel želeti. Resno je odgovoril:

— Velja, tu ostanem!

Gnydij je vstal in dejal:

— Kar preselite se!

Čez pol ure je že zapustil hlev in se vgneždil v majhni kuhinji kjer je ob zidu poleg šedilnika stala postelja, nad katero je tik-takala preprosta ura. Gospodinja mu je dejala, naj jo kliče za Tamara Vasiljevno, dala mu je petrolejko, čašo mleka, kruha ter kos pečenke, tako da je kar veselo praznoval svojo preselitev. Žimnica v postelji se mu je zdela kakor carska pernica, zjutraj pa se je že lotil svojega novega poklica: očedil je krave, nanosil vode ter nacepil drva.

VII.

Na večer pred nedeljo, ko se je imela vrnila Nadinka, se je lotil svoje obleke: prisil je gume, sprašil suknjič ter očedil škrnjene. Obleko je nosil že tretje leto, toda bila je močno oficirsko sukno tako da še naslednjih treh let ni pričakovati lukanj. Nato se je v kuhinji skrbno obril pred majhnim krvim ogledalom. In tako se je zdaj počutil kar svežešča, mladega in lepega ter je veselo stopil na cesto.

Ta dva dneva v novem domovanju sta ga umirila in okrepčala. Topla hrana je bila zanj pravec bogastvo. Včeraj je izrabil priliko — v topli vodi si je opral perilo, ga posušil in zlikal. Znal je celo kuhati in krapiti svoje škrnjene. Ostale svoje pogáče je nesel na trg in jih prodal za deset kopejk. No inče si je zdaj kupil dvajset lahkih cigaret, se mu ne more očitati razsipnosti. Danes bo prila vendar njegova ljubica! Na tak dan bi si vsak berač privočil takšno razkošje.

Ker je preračunal, da mu vzame delo na Gnydijevem gospodarstvu, dve uri na dan, mu bo ostalo za šolo in učenje dovolj časa. Še štipendijo in bo na konju! In pričakoval je vedno nekaj boljšega, ne da bi vedel od kod bi naj prišlo. Četudi je včasih podvomil — v svojo srečo je trdno veroval. Prav kakor mlad lovec v gozdu. Strah ga je zveri — toda zanaša se na svojo mirno roko. Tako je bil tudi Stepan pripravljen na vse kar pride, četudi mu bo usoda včasih jezik pokazala.

Nadinka se je vrnila, toda na njenem domu je našel iste goste kot zadnjici. Z njo ni mogel govoriti, da ne bi izdal svojih čuvstev pred temi nevšečnimi ljudmi. Zlastno si je prizgal cigaretro, toda Nadinka ga je tako vročo pogledala, ko mu je izročala pismo tovariša, da je veselo pomislil:

— Draga Nadinka! Edina Nadinka!

Jaša, ki je obiskoval vse tečaje, je predlagal iti danes na literarni večer, ki bo v dvoranu Nacionalne biblioteke. Ni vedel, katera literarna organizacija priepla na večer, toda zagotavljal, da je vstop prost in da se lahko vsakdo na takih prireditvah do mile volje pozabava.

— To so vam čudaki, je razlagal. Nekateri imajo že brke.

Nadinka se je poskušala izgovoriti s svojo utrjenostjo v nadi, da bo le ostala sama s Stepanom, toda Jaša je vzkliknil:

— Ah, še naveličali se boste poljubovali!

In tako so šli vsi na to literarno prireditvijo. Ceprav so prišli za celo uro prekasno, morali so čakati še dokaj časa na pričetek. Toda ljudska ravnodušnost do literature ni bila kriva tej zamudi. Ne, le nekakšno ne-

zaupanje v skupnost je odvračalo poslušalce, da so se tako cagavo zbirali na takšne večere.

Zlobni Jaša se je vrinil na stol med Stepanom in Nadikjo in Stepanu ni preostajalo drugega kot ogledovati si publiko.

V malo dvorani Nacionalne biblioteke, v kateri so se običajno vršile takšne prireditve, so bili sedeži razdeljeni po nekakšnem razrednem principu v dve kategoriji: sprednje prostore je zasedlo izabrano občinstvo, v ozadju pa so bile klopi za plebejce, med katерimi so bili dijaki v večini. Zadaj za klopmi pa je bilo še dovolj prostora za zamudnike. Sibke glasove literatov je bilo slišati le takor nekakšno nerazločno mrmarjanje. Zato se poslušalci tega ozadja zadovolje le s tem kar vidijo: opazujejo postavo pisatelja, ki na odru čita svoje delo in njegove tovariše, ki sedi okoli njega na vzzivšenem prostoru z nadvise navdahnjenimi obrazi. Ta galerija najbolj aplaudira pesnikom, ki nastopajo od časa do časa. Svoje pesmi deklamirajo na pamet, mahajo z rokami, ognjevijo in s svojo teatrsko maniro tako najlažje razgibajo poslušalce. Prvi dve vrsti sedežev sta namenjeni odbrancem: kritikom in že priznanim pisateljem, ki prihajajo semkaj s svojimi ženami in znanci in ne gre, da bi sedeli med ostalo publiko — literatura je nad vse spoštovana stvar in ideja se najbolj izkazuje v osebi pisca samega. Zato so sedeli v prvi vrsti nositelji teh literarnih idej, v drugi pa oni, ki so si šele domisljali, da so predstavniki te ali one smeri.

Sredi te literarne vzzivšenosti je Stepan zaledal onega mladega moža, ki se je v palaci Državnega založništva pošalil na njegov rovaz v vrečo poezij. Prav zanimalo ga je pozvedeti, kdo je le ta človek, četudi mu je bil neprisoten. Jaša mu je pojasnil:

— To je Vigorski, poet! Še dokaj dobro piše.

To je bil prvi literarni večer te sezone. Zato se je natrlo toliko občinstva, kakor že malokdaj. Navada, prirejeti take večere je vznikla v časih, ko je primanjkovalo papirja, ki ga niti za cigarete nisi mogel dobiti in je zato umevno, da je na nek način moral priti beseda do duška. Literati so recitirali svoja dela kar na cesti, zdaj pa ta navada izumira, ker ni več potrebna. Literatura — to je vendar knjiga in ne govor in takšne deklamacije so prav takšen absurd, kakor če bi čital note brez klavirja.

Ko so pisatelji zasedli svoja mesta, je predsednik kulturne komisije slovensko naznanih priteket, povedal je nekaj ganljivih besed o literaturi, o njeni sedanji nalogi in da veruje v razmač sodobne besede. Stepan pa ni slišal, kar se je čitalo na odru. Vse druge misli so mu rojile po glavi, da je pozabil celo na občinstvo okoli sebe. Premisljeval je o pisateljih, ki zdaj tu pred njim nastopajo. Tudi vsi ti so se vzdignili iz množice na svoja mesta in vsakdo pozna njih imena. Pišejo knjige, te knjige se tiskajo, prodajajo, v knjižnicah se izposojujejo in na knjigo tega Vigorskega je sam pritisnil pečat vaške biblioteke. Zavidal jim je, prav nič si ni hotel prikriti lastne želje videti se tamkaj zgoraj na odru. Kadarkoli so komu zaploskali, ga je že zgrabilo zavist do tega srečneža in kadarkoli se je kdaj drugi pojavit na odru, si je govoril: Le zakaj nudi mene tamkaj zgoraj!

Citanje del pa je bil le uvod v poglavitni del večera — k diskurziji. Občinstvo zelo rado posuša debate, ker lahko samo sodeluje. Debate so vsekakor bolj zanimive, kakor čitanje, vse bolj ljudske in včasih celo zavavne. Kakor se vsakdo brani prvih nastopov, tako je poslednjim prihranjeni zadovoljstvo vse prejšnje obevskati in se tako izkazati najbolj duhovitim. Specialisti za take stvari, kritiki, branijo svojo čast s tem, da niso z nobeno stvarjo zadovoljni, ponosno odklanjajo povedati svoja mnenja in se pusti prosto: kakor imenitniki pri slavnostnem obedu. Vse kakor pa drug drugrega izbegavajo in rinejo v ospredje, kajti nihče noče biti vzrok veselja smeha. Kakor hitro pa le nekdo prične, se vsem drugim spremeno odveže jezik. Razumnost je zelo nalezljiva.

(Dalje prihodnjič.)

Ujeti člani tujiske brigade v Španiji

Ti doma nadomestilo ne bo. Ker, kjer ljubezen prva tebi vzklik je, in s petjem mamec v spanje zazibal je. To tvoj domači kraj, to rojstni dom je tvoj, tu našla srča boš in blagor svoj.

Anične odločitve je tudi Radu neizmerno vesel. Sedaj so odstranjene vse ovire in ljubezen vzkiki znova s še večjo silo. V krasnem duetu opevata ljubezen in domače ognjišče.

Tedaj pa pride poročilo, da je policija prijela celo zločinsko tolpo, ki je izvabljala dekleta v inozemstvo pod raznimi pretvezami, oblubljajoč jim lepe službe, nato jih je pa prodajala v belo sužnost. Anica in Marica sta hvaležni usodi, ki ju je obvarovala pred pogubo. V znak hvaležnosti, sledi zaroka med Anico in Radom.

Med temi dogodki pa tudi naš znani Plunko ni miroval, temveč pridno razkrival "ljubezen" svojemu idealu Minku. Kakšne metode je pri tem rabil in kako je Minka reagirala na njegovo ljubezen, bodete sami videli v nedeljo na predstavi. Omenim naj le, da bosta s svojim humorjem postavila avdijenco od smeha na glavo.

Ko sta Plunko in Minka prišla do zaključka, da sta vstvarjena drug za drugega, sta nedolčeno stopila pred Bernikom ter mu povedala, da bo moral iskati drugo gospodinjo ker "takoreko — kakor se vzmame", se Minka ni mogla več upirati Plunkovim "čarom", zato sta se kakor Adam in Eva, namenila iti kot par skozi življenje. Bernik se temu seveda ni upiral — in tako sta se vršili dve zaroki hkrati v velikem veselju navzoči.

"Sanje pod lipo" je prevedel v slovenščino J. Berligr. Poleg kratke proze, vsebuje tudi štirinajst solospevov, štiri dvespevne, en četverospev, tri pesmi mešanega zborja in dve pesmi kabaretnih plesalk. Opereta odlikujejo pestri in napetni prizori, polni radosti, tuge, ljubezni in intrig. Pri predstavi sodeluje nad trideset pev-igralcev in štirinajst orkesterjev. Prijatelji lepega petja, drame in muzike so uljudo vabljeni na udeležbo te zanimive operete. Poleg detroititev v sestavu in melodičnega bogastva s "Cigansko nevesto", ki je pred tremi leti doživel prvo vrstno triumf v naši naselbini.

Utrujena Anica zaspila pod lipo. V spanju se ji sanja maršikaj, medtem tudi o grozni bodočnosti v tujini. Pred njo se pojavi razkošno opremljen salon madame Blimp (M. Jurga). V njem se zbira mednarodna elita, kot tudi sumljivi karakterji vseh vrst. Obč pozornost vzbujajo: Kamniški "Spanec" (F. Česen), Krivonos (A. Semec) in Mr. Morton (L. Sluga). Vsi so veselo razpoloženi, kajti madama Blimp jim nudi dokaj zabave. "Grofica" pripelje Anico in Marico v salona. Obe ste očarane vsled sijaja. To priljubljen "baron" v to, da napelje vodo na svoj mlin. Madama Blimp je priredila gala predstava za naše dekklice in ostale goste. Na odrnu se pojavi zale kabaretne plesalke-pevke.

To prireditev bo tak izreden dogodek, katerega se morajo razveseliti vsi iskreni prijatelji delavskega gibanja med članki Jugoslovani. Ti dve skupini sta nameč nekoč skupno sodelovali v Jugoslovanski socialistični organizaciji. V sestavu sestreljajočih se zvez. Toda radi neprjetega razdora, ki se je priigel med svetovno vojno, so dolga leta delovali vsaka v svojem pravcu. Toda po tak dolgi vroči let ločenega delovanja sta se ti dve organizaciji sedaj sporazumeli in tako prirejata skupno velepomembno predstavo.

Delavska gibanje med Jugoslovani je, žal, razcepljeno v razne skupine, ki se medsebojno ne večnici neprjeteljsko gledajo. Vendar pa je med temi skupinami tudi več takih, katerih medsebojni odnosaji so popolnoma prijateljski. Vse taka delavska skupine bi morale najti razne skupne točke, na podlagi katerih bi lahko složno sodelovali.

Po mojem skromnem mišljenju so take kulturne prireditve najboljše prilike, da se lahko prične s skupnim delom, ki bi pologoma zbljalo in zoper zdržalo raztresene moči med našim organiziranim delavstvom.

In tako naj bo ta kulturna prireditve Jugoslovanskega socialističnega kluba št. 20 in dramatskega zabora "Nada" prvi

korak k obnovljenemu skupnemu delu na polju razredne prosvete in širjenju delavske solidarnosti med srbskim in hrvatskim delavstvom.

Zato naj bo ta prireditve velika skupna manifestacija srbskih, hrvatskih in slovenskih delavcev. Velika Turner dverana naj bo napolnjena do zadnjega kotička!

Posebno ob tej priliki upamo na pomoč in sodelovanje soci. klubov št. 1 in 16.

Vstopnice se dobre v predprodaji po 40c, pri blagajni pa po 50c. Dobite jih lahko pri klubu št. 20 na 2250 Clybourn Ave. — George Maslach

Iz Waukegan

Waukegan, Ill. — Klub št. 45 JSZ in angleško poslujoči klub sta nameravala prirediti skupno majsko slavnost. Ker se bo pa vršil 1. in 2. maja v Slov. nar. domu kongres Central States Co-operative League in imajo na programu tudi shod, smo mi preklicali majsko slavnost v stopili v zvezo s pripravljalnimi odborom Co-operative Trading Co. in naše zadruge, da bomo skupno prirediti program. Bili so zadovoljni in smo nameravali dobiti kot govornika sodruga prof. Kruegerja iz Chicaga. Na drugi seji je pa nekaj članov pripravljalnega odbora (ne naše zadruge) odpovedalo sodelovanje z nami. Ne bi tega napisali, ampak na shodih nekaterih kooperativnih organizacij je večkrat slišati govorove, ki so bolj radikalni, kakor na primer socialistični. Ti govorovi so zelo malo konstruktivni in precej utopistični. Na tem kongresu so zastopalo našo zadrugo in ženski odsek več delegatov.

V nedeljo 9. maja se bo vršila v SND pevski slavnost. Priredi jo tukajšnji pevski zbor doma. Gostovali bodo pevski zbori: Naprej, Milwaukee, Wis., Sava in Prešeren, Chicago, in Soča, La Salle, Ill. Začne se ob 2:30 pop. Udeležili se je bodo tudi rojaki iz drugih sosednjih naselb.

Dne 29. in 30. maja se bo vršila v Waukeganu konvencija socialistične stranke za državo Illinois. Nas kakor tudi angleško poslujoči klub smo že izvolili pripravljalni odbor, ki je šel takoj na delo, da bo pripravil vse potrebno.

Sodrogom, ki bodo izvoljeni pri klubih JSZ in bodo morali prenočiti v Waukeganu, bomo preskrbeli prenočišče pri naših rojakih. Delegatje naj naznamo svoja imena spodaj podpisanim.

Rudolf Skala, 831 McAlister Ave., Waukegan, Ill.

Dvajsetletnica Slovenskega doma

La Salle, Ill. — Slovenski dom v La Sallu, ki je eden največjih izmed slovenskih davorov v Ameriki, obhaja v soboto in nedeljo 1. in 2. maja slavnost svoje dvajsetletnice. V sobotnem sporednu nastopi deset deklet v pevski točki. Govornik bo John Vogrich, ki je bil eden glavnih pionirjev pri ustanavljanju Slovenskega doma Društvo Mohawk v prizori enodejanko, nato bo pela "Soča".

V nedeljo po spet "Soča", govoril bo lasalski župan, vprizorjen bo spevog kvartet, glavni slovenski govornik pa bo Joško Ovčar. Na obeh dnevih bo poleg sporeda domača in plesna zabava v spodnjih prostorih. Na to pomembno slavlje ste vabljeni vse, ki morete priti.

Frank Karun.

Cene za "MAJSKI GLAS"

Cena "Majskemu Glasu" za posamezen izvod je 25c. Za večja naročila pa so cene sledeče:

<table border="

PRVOMAJSKA PRIREDITEV

V SOBOTO 1. MAJA OB 8. ZVEČER
V DVORANI SNPJ, 2657 S. LAWNDALE AVE., CHICAGO

KLUBA ŠT. 1 J. S. Z. •

PROGRAM SE PRICNE OB 8. URI.

Na sporednu igre, glasbene točke, deklamacije in govor.

Vstopnina s posebnimi tiketi 35c. Brez njih 40c.

Delavci in delavke, praznujte Prvi Majnik na naši prireditvi! PLESNA ZABAVA PO PROGRAMU,

AKCIJA ZA ZDROŽENJE PREMOGARJEV V JUŽNEM ILLINOISU

Južni Illinois. — Premogorji so pred potekom stare pogodbe obratovali s polno paro, kar je pomenilo, da potem ko poteče pogodba, ki je bila v veljavi do 31. marca t. l., se bo z delom v rovih omejilo ali pa popolnoma prenehalo, kar se je tudi uroščilo. Le tu pa tam še kak rov obratuje po par dni v tednu. Mnogi premogorji pa so deležni počitnic za dalje časa, pa najsibodo PMA ali UMW of A.

Takoj od početka po pretekli stare pogodbe se je še nekaj slišalo o kakih pogajanjih med premogorji in premogovnimi družbami. Toda, kakor sedaj vse kaže, je pogajanje popolnoma v zastaju, posebno pri PMA. Nekako sredi meseča februarja t. l. je PMA obdržala takozvano plačilno konvencijo (scale convention). Na tej konvenciji je bila tudi med drugimi resolucijami predložena resolucija za združitev PMA z UMW. Resolucijo je predložila lokalna unija št. 42 iz Hillsboro, in zagovarjali so jo člani ali delegati istega lokalnega. Povdjarjali so, da ker so illinoiski premogorji razcepjeni v dve uniji, je to koristno edino le za premogovne družbe, da lahko bolje izkorisčajo premogarje v svojo korist, škodo pa trpijo premogorji sami. Umetno je, da je bila resolucija poražena z veliko večino od nezavedene mase. Ako premogorji sami med seboj ne bodo rešili tega problema, potem se prav lahko pripeti, da ne bo nobeno unija med premogorji v Illinoisu v bližnjih bočnosti. Mnogi premogorji se zavedajo, da rešitev tega problema lahko pride le potom združitev v eno organizacijo. Zadnje čase se je pričelo govoriti o splošnem glasovanju, potem katerega naj bi premogorji sami odločili, h kateri organizaciji hočejo pripadati. Oza-

nich, predsednik PMA, je zapretil Edmonsu, predsedniku 12. distrikta UMW, da je pripravljen položiti \$10,000 kot garancijo, da ako bude prišlo do splošnega glasovanja, da bodo premogorji 100 odstotno glasovali za PMA, kar pa ni verjetno.

Ozanich se tako moti, ako misli, da so premogorji ali člani PMA tako navdušeni za tako organizacijo, kot je PMA. Ni več kot pravično, ako se odredi splošno glasovanje pri PMA in tako da prilikom premogarjem, da se lahko izrečejo, kateri uniji hočejo spadati. Pri tem pa tudi ni več kot pravično, da so do glasovanja upravičeni samo tisti člani ali premogorji, kateri so zaposleni, niso pa upravičeni do glasovanja oni, ki živijo na podpori. Ozanich tudi vedno ob vsaki priliki trdi in povdinja, da ima PMA 35,000 članov, kar pa nikakor ne odgovarja resnicni in je njegova trditve pretirana. Ako bi Ozanich za polovico manjše število navezenih, potem bi mogoče vsaj deloma odgovarjalo resnicni.

Edmonson je popolnoma na mestu, ko odgovarja Ozanichu, naj Ozanich sam odredi glasovanje pri svoji organizaciji PMA, kar bode pokazalo, če so premogorji PMA pripravljeni prestopiti nazaj v UMW. Edmonson tudi priporoča Ozanichu, kot glavarju pri takih trdnih organizacijah, kakov je po Ozanichevem mnenju PMA, da zakaj ne gre naprej in ne podpiše pogodbe s premogovnimi družbami, brez vsakega čakaanja na UMW. V resnicni je ne razumljivo, zakaj toliko ponanjanja z PMA. Toda pogodbe pa niso podpisati toliko časa, dokler UMW ne izvrši ali podpiše pogodbe z njenimi družbami. Ako PMA ne more nastopiti proti premogovnim družbam kot samostojna orga-

nizacija, in zahtevati svoje pravice, čemu je potem taka organizacija? Ali ni brez vsega pomena? Kolikor prej preneha eksistirati, toliko bolje za premogarje.

Kritik.

Koncert "Save" ob napoljeni dvorani

Chicago, Ill. — Prejekone ni imel pevski zbor "Save" na svojih koncertnih prireditvah še nikoli toliko udeležbo kakor v nedeljo 18. aprila. Tudi se ni še nobena vršila v tako veliki dvorani, kakor je Pilsen Sokol na So. Ashland Ave.

Spored je otvoril predsednik zboru Fr. Alesh. Ako ne bi bil začel govoriti takoj, ko je stopil na oder, nego malo počakal, bi bilo boljše, ker bi se prisotni medtem posledi in drugi nehalis pomenki, da bi ga vsi lahko čuli, kajti govoril je o težkočah zборa, kar je v živo za vse, ki se zanimajo ali se bi vsaj morali zanimati za našo glasbo.

"Save" je imela tokrat nepriliko, da precej pevcev in pevki ni nastopilo. Nekaj je bilo bolnih toliko, da niso mogli priti. Mrs. Churchovi so se v njenem društvu SNPJ zamerile volitve za delegatinjo, pa sta njena dva sinova — oba dobra pevca — odstopila od zboru. Vsaj tako je šla naokrog govorcev.

Hibo, ki jo je zbor napravil na tem koncertu v svoji prvi pesmi, je hitro popravljen. Ko je odpel svojo zadnjeto točko, Straussovo "Ob lepi, modri Donavi", je žel aplavz, kakršnega zaslubi. To lepo melodično skladbo bo ponovil na prvomajskem slavju v soboto 1. maja v dvorani SNPJ. Besedilo je prevel oziroma priredil v slovenščino Anton Šubelj.

Vsega skupaj je zapela "Save" pet pesmi, oziroma pravzaprav precej več, kajti predvajala je v enem nastopu A. Grümov "Venček narodnih pesni". Koncertni spored je zbor pričel s pesmijo "Bratje le k soncu, svobodi!" Zapel je tudi Iv. pl. Zajecovo "Slava delavstvu".

Mimi in Marja Omahen sta zapeli v ljubkem duetu J. V. Kramboco "Pred nočjo" in J. Ivanushevga "Planinarja".

Elsie Krek in Josephine Pluta igrali v duetu na harmonike. Kot običajno, ju je avdijenca tudi tu navdušeno sprejela. Oba sta še mladi deklici, toda svoje instrumente dobro obvladate. Njun učitelj je John Plut.

Vse pevske točke je vodil zborovodja "Save" Jakob Muha, spremljevalka na klavirju pa je bila Mary Muha.

Druži del sporeda je bil Šubelj. Ko sem prišel v dvorano, je pristopil znaneč in vprašal: "Ali Tone Šubelj pride?" Začudil sem se resnemu vprašanju. Ta rojak je prišel le radi Šublja. Kmalu mu je bilo jasno. Nekje je čul, da Šublja ne bo, da ga "Save" oglaša edino zato, da dobi avdijenco na svoj koncert. Potolažil sem ga, da kar odseki klubu št. 1 oglašajo, tudi store in dajo. Če le ni vlak skočil s tira, ali aeroplana padel med pennsylvanske hribi, če se je Šubelj peljal v njemu, bo gotovo nastopil, sem zatrdil rojaku. Nato sem začel še sam pozvedovati. Nekdo, ali nekateri, so baje razigrili govorico, da Šublja "Save" sploh dobiti ni mislila. Vse je le reklama za kseft. Nu, do spel je že dopoldne in šel takoj na skušnjo k pianistki Jasni Biankini, ki ga je spremljevala na koncert.

Šubelj je bil skoraj same narodne pesmice, in to poskočne narodne, ki jim je on prilil na svoj način še šegavost v mimikanji in interpretaciji. Meni je bilo žal arije "Figaro". Navedena je bila v sporedu, Šubelj pa

je ni pel, niti ni bilo pojasnjeno, čemu je potem taka organizacija? Ali ni brez vsega pomena? Kolikor prej preneha eksistirati, toliko bolje za premogarje.

Tožba je bila vložena pred dobrim tednom na sodniji v Pittsburghu, Kan. Za omenjeno sveto ga toži Dr. Norman Baker, lastnik bolnišnice v Muscatine, Iowa, katera je znana pod imenom "Baker Cancer Clinic". V majski izdaji ga je Haldeman-Julius tituliral s "Quack" in "yokel bater", češ, da je njegovo zdravljenje sleparjenje lahkomselnih revežev. — Kronikar.

Po programu se je razvila zabava v zelo prijateljsko razpoloženi družbi. Mnogo udeležencev je prišlo iz Milwaukeeja — stari Šubljevi prijatelji — zastopane pa so bile tudi naselbine Waukegan, La Salle in morda še katera druga poleg seveda naše lokalne. Plešalcem je igral Original Gay Dons orkester v zadovoljstvu "starih in mladih". — X.

IZ KANSASA

Premogarji na jugozapadu smo brez dela že od 1. aprila, ker so kompanije na "sedeči stavki". Toda nič ni čuti, da bi kak kongresnik podrezal kompanije in jim povedal, da je to "neameriško". Pogodbo namreč še zdaj mrevarijo, da jo "prikreje" primerno našim razmeram.

Premogarji, kolikor niso zaposleni s pripravljanjem vrtov, hodijo zdaj na ribolov. Ker imamo to pomlad precej dežja, se dobre mlake in tekoče vodice vsepovsod. "Fishing pole" se navadno ureže v bližnjem grmu, špaga, in na koncu črv, pa lahko to namakaš, sediš v upaš ter ribarišč več ur. In ko se naveličaš in ko prične kruliti po želodcu, pa greš do domov, češ, da bo drugikrat več sreče. Do takrat bodo ribe že nekoli "porasle".

Prvi maj, upam, bomo letos zopet pravilno praznovali, da smo brez dela že od 1. aprila, ker so kompanije na "sedeči stavki". Toda nič ni čuti, da bi kak kongresnik podrezal kompanije in jim povedal, da je to "neameriško". Pogodbo namreč še zdaj mrevarijo, da jo "prikreje" primerno našim razmeram.

Premogarji, kolikor niso zaposleni s pripravljanjem vrtov, hodijo zdaj na ribolov. Ker imamo to pomlad precej dežja, se dobre mlake in tekoče vodice vsepovsod. "Fishing pole" se navadno ureže v bližnjem grmu, špaga, in na koncu črv, pa lahko to namakaš, sediš v upaš ter ribarišč več ur. In ko se naveličaš in ko prične kruliti po želodcu, pa greš do domov, češ, da bo drugikrat več sreče. Do takrat bodo ribe že nekoli "porasle".

Prvi maj, upam, bomo letos zopet pravilno praznovali, da smo brez dela že od 1. aprila, ker so kompanije na "sedeči stavki". Toda nič ni čuti, da bi kak kongresnik podrezal kompanije in jim povedal, da je to "neameriško". Pogodbo namreč še zdaj mrevarijo, da jo "prikreje" primerno našim razmeram.

Znani založnik in izdajatelj

zavoljil v ljubkem duetu J. V. Kramboco "Pred nočjo" in J. Ivanushevga "Planinarja".

Elsie Krek in Josephine Pluta

igrali v duetu na harmonike.

Kot običajno, ju je avdijenca

tudi tu navdušeno sprejela.

Oba sta še mladi deklici,

toda svoje instrumente dobro

obvladate. Njun učitelj je

John Plut.

Vse pevske točke je vodil zborovodja "Save" Jakob Muha, spremljevalka na klavirju pa je bila Mary Muha.

Druži del sporeda je bil Šubelj. Ko sem prišel v dvorano, je pristopil znaneč in vprašal: "Ali Tone Šubelj pride?" Začudil sem se resnemu vprašanju. Ta rojak je prišel le radi Šublja. Kmalu mu je bilo jasno. Nekje je čul, da Šublja ne bo, da ga "Save" oglaša edino zato, da dobi avdijenco na svoj koncert. Potolažil sem ga, da kar odseki klubu št. 1 oglašajo, tudi store in dajo. Če le ni vlak skočil s tira, ali aeroplana padel med pennsylvanske hribi, če se je Šubelj peljal v njemu, bo gotovo nastopil, sem zatrdil rojaku. Nato sem začel še sam pozvedovati. Nekdo, ali nekateri, so baje razigrili govorico, da Šublja "Save" sploh dobiti ni mislila. Vse je le reklama za kseft. Nu, do spel je že dopoldne in šel takoj na skušnjo k pianistki Jasni Biankini, ki ga je spremljevala na koncert.

Šubelj je bil skoraj same narodne pesmice, in to poskočne narodne, ki jim je on prilil na svoj način še šegavost v mimikanji in interpretaciji. Meni je bilo žal arije "Figaro". Navedena je bila v sporedu, Šubelj pa

Cikaški okrajni pravnik Courtney je priobčil serijo člankov, v katerih razpravlja o širjenju nagona za zločinstva, ki se oprijema mladim ljudem. Tisoč izmed roparjev, pa tudi dekle, si je izbralo za svoj politični ropanj. Stotine izmed roparjev, ki pridejo v pest policiji, tvorijo fantje, ki so od 16 do 25 let starci. To je socialni problem in če ga družba zanemari, bodo posledice za družbo tako težke. Nastal je v glavnem zato, ker mladi ljudje, ki so prišli v letih krize iz isol. niso dobili prilik za tako uposelitev, za kakršno so se pri učenju pripravljali, ali pa splet nikake prilike, da bi se preživljali z delom. Vrheta so zaposljeni dobitovali tako majhno plačo, da ni zadostovalo niti za hrano in obliko, mladi ljudje današnje generacije pa hočejo mnogo več kot le hrano in obliko. Mladiščno se bo torej odvrnilo od zločinstev, kadar družba odpravi vroke za zločinstva. Ti vroke so v glavnem v vrhjih plasti družbe, ki se kopljiv v izobilju vsele izkoriscenja množic. Na vrhni sliki je Joseph Shuster, ki je bil nedavno za umor polica obsojen v smrt, in njegova sestra. Življenje za zločin so mu vzel na električnem stolu v cikaškem okrajnem zaporu.

Prvomajska manifestacija v Milwaukeeju

West Allis, Wis. — Priprave za pravilo Prvega maja, ki je mednarodni delavski praznik, so pri nas v teku. Vabijo se vse organizacije, vsa podporni društva, vse politični in nepolitični klubovi — sploh ves proletariat — da skupno manifestiramo našo delavsko solidarnost in da demonstriramo našo delavsko moč na Prvega maja. Pokažimo tega dne z našimi skupnimi demonstracijami, da se zavedamo pomena skupnosti delavsko vzajemnosti!

PRIREDBE KLUBOV J. S. Z.

V sledenem seznamu so priredbe klubov JSZ, konferenčnih organizacij in socialističnih kulturnih društav:

MAJ
SPRINGFIELD, ILL. — V soboto 1. maja Prvomajska proslava s spredom klubu št. 47 JSZ v Slovenskem domu.

STRABANE, PA. — Shod in program klubu št. 118 JSZ v nedeljo 2. maja v dvorani društva "Postojnska Jam".

JOHNSTOWN, PA. — Prvomajska proslava klubu št. 5 JSZ v soboto 1. maja v dvorani društva "Alojzija JSKJ, Conemaugh, Pa."

BRIDGEPORT, O. — Majsko slavlje klubu št. 11 JSZ v soboto 1. maja v društveni dvorani Boydville.

CHICAGO, ILL. — Klub št. 1 priredi prvomajska manifestacija z izbranimi sporedom v soboto 1. maja v dvorani SNPJ.

MILWAUKEE, WIS. — V soboto 1. maja majsko slavlje klubu št. 37 JSZ v S. S. Turn dvorani.

CLEVELAND, O. — Majsko slavlje klubu št. 27 JSZ v soc. pevskem zboru "Zaria" v nedeljo 2. maja v Detroit, Mich. — Koncertna prireditev zboru "Svoboda" v nedeljo 9. maja v Slovenskem delavskem domu.

CLEVELAND, O. — V pondeljek 24. maja diskusijska mlašinska gibanja med ameriškimi Slovenci v Slovenski dvorani SND, St. Clair Ave.

CLEVELAND, O. — Shod pod avspicijo klubov JSZ v četrtek 20. maja v SND na St. Clair Ave.

JULIJ
MOON RUN, PA. — Piknik klubu št. 175 v nedeljo 11. julija na Portman's Grove.

JUNIJ
CLEVELAND, O. — Skupni piknik soc. pevskega zebra "Zaria" in klubu št. 27 JSZ v nedeljo 20. junija na Pintarjevi farmi.

AVGUST
MOON RUN, PA. — Piknik v pred Konferenco JSZ in P. M. v nedeljo 1. avgusta.

V soboto 1. maja pridi-te v dvorano SNPJ

Chicago, Ill. — Oglas na vrhu strani v tej številki vas opozarja na veliko prvomajsko slavje v dvorani SNPJ, ki ga priredi klub št. 1. Spored se prične predvajati ob 8. Sodejajo v njemu dramski odsek, Red Falcons, Social Study Club, pevski zbor "Sava", govoriki, Mimi in Marja Omaha, Angela Zaitz, Elsie Krek in Josephine Plut.

Spored, naveden v podrobnosti dobe udeležencev pri vhonevu v dvorano. Čikaško slovensko občinstvo zagotavljam, da bodo veseli užitka, ako pridejo in ob enem bodo izrazili svojo solidarnost z delavci vse-povod, kot z borti v Španiji, s potlačenim proletariatom v fašističnih deželah, z novim pokretom za unije in sploh za vse in vsemi; ki se bore proti kriaticam in za boljšo človeško družbo.

Apeliram na vas, da pride-te začasno, kajti bilo bi škoda, če zamudite tudi le majhen del sporeda. Po končanem programu sledi prijetna domaćina in plesna zabava. Vstopnina s posebnimi tiketi, ki jih lahko dobite pri članicah v članicah, ali pa v uradu Proletarca, je 35c, brez njih pa 40c.

Popoldne ob 3. istega dne se prične iz Union parka skupna prvomajska povorka, v katero je vabljeno vse zavedeno delavstvo. Slovenski delavci bodo korakali v socialističnem oddelku. Povorka se bo pomakala v downtown in se razpusti v Grantovem parku.

Odbor.

Majsko slavje — koncert "Zarje"

Prvi Maj je mednarodni delavski praznik. Praznik dela mednarodne zavesti in bratstva. Simbol delavske solidarnosti v boju za skupne interese, za sigurnejo in boljšo bočnost človečanstva.

Delavstvo širok sveta se bo ta dan zbiralo, slavilo mednarodni delavski praznik in manifestiralo proti vojni in drugim krivicam današnje družbe.

Tudi v Clevelandu proslavljamo ta delavski praznik na lep in dostojen način. V soboto 1. maja so organizirane povorce iz različnih delov mesta tako da pridejo na Public Square ob 3. popoldne, kjer nastopijo govorniki.

Klub št. 27 JSZ ter mladinski in pevski zbor "Zarja" priderajo majsko pravilo z govoriki, deklamacijami, igro in koncertnimi točkami "Zarje" v nedeljo 2. maja v avditoriju SNP na St. Clair Ave. Pričetek programa ob 3. popoldne, na-kar sledi ple.

V prvem delu bosta dva govornika, v slovenskem in angleškem jeziku, dve deklamaciji — Katke Zupančič "Kdaj" deklamira M. Babnik, drugo deklamira T. Ileršič in koncertne točke. V drugem delu v pleske točke bo vodil Victor Lisjak, umetne plesne pa Betty McCulley. Po koncertu bo prosta zabava s plesom in bo seveda poskrbljeno za lačne in žejne. — **Poročevalec.**

Zamorski "Bog" v škripicah

Zamorski "Bog", ki ga niesovi čestile nazivajo tudi "Father Divine", je prišel v resne skrine, ko so posvetne new-vorské oblasti stonile temu "Bogu" na prste. "Father" se je namreč po nekem pretepu v težkem kričišču, v katerem je bila neka oseba zabolena z nožem, menda prav po božje skril pri svojih prijateljih v neko podzemsko luknjo, iz katere pa so ga pregnali in arittelji. Ta zamorski "Bog" operira s svojo vero v znanem zamorskom predelu Harlemu v New Yorku in skube praznovanje ovčice na svoj način, kakor skubejo svoje ovčice razne druge vere. Divine si je nadeval ečudežno moč, v katero so njegovi častilci trdno verjeli, toda ta "čudodelna" moč ga ni mogla ščititi pred oblastmi, včleče le pri nevedni masi.

Poročilo o prireditvi v Waukeganu, ki se je vršila prošlo nedeljo, bo v prihodnji številki.

Tudi več drugih dopisov smo morali za objavo v tej številki skrajšati, ker so dospele šele v pondeljek popoldne, ko je bil list domalega že napolnjeno.

"Big Tony", Calif. — Za tvojo noto v tej izdaji nismo mogli najti prostora. Obžalujemo.

Prosleva Prvega maja in pomladanski koncert "Zarje"

Cleveland, O. — Na dan Prvega maja se zbira delavstvo po celjem svetu, da pregleda svoje vrste in manifestira za svoje pravice. To bomo seveda storili i tu v Clevelandu. Prvi maj bomo slavili s povorko na Public Square, in sicer ob dveh popoldne. Zbirališče za vzhodno stran je pred bančnim poslopjem na St. Clair Ave. in 40. cesti. Ob treh popoldne se bodo povorce iz raznih delov mesta strnile na Public Square, nakar bodo nastopili dobri govoriki.

Slovenski delavci pa bomo poleg tega priredili svojo posebno slavost v nedeljo 2. maja in sicer ob 3. pop. v Slovenskem-narodnem domu na St. Clair Ave. To pravilo priredita soc klub št. 27 JSZ, ter mladinski in pevski odsek "Zarja".

Spored tega spomladanskega koncerta bo zelo bogat. —

V prven delu bosta dva govornika, eden v slovenskem, drugi v angleškem jeziku, deklamirana bo Katke Zupančič "Kdaj?" in v vrstle so bodo številne-koncertne točke, v katerih nastopi "Zarja". Mimogrede lahko omenimo, da je zbor obogatil za nekaj dobrih pevskih moči, tem temi je poznani tenorist Ivan Beniger, ki je sprovecjal pel pri "Savi" in "Prešernu" v Chicagu in drugih zborih ter povod žel priznanje. — V drugem delu pa bo Ivana Moleka farsa "Doktor Kram", ki je kot nalač za majsko slavijo.

Spored tega spomladanskega koncerta bo zelo bogat. — V prven delu bosta dva govornika, eden v slovenskem, drugi v angleškem jeziku, deklamirana bo Katke Zupančič "Kdaj?" in v vrstle so bodo številne-koncertne točke, v katerih nastopi "Zarja". Mimogrede lahko omenimo, da je zbor obogatil za nekaj dobrih pevskih moči, tem temi je poznani tenorist Ivan Beniger, ki je sprovecjal pel pri "Savi" in "Prešernu" v Chicagu in drugih zborih ter povod žel priznanje. — V drugem delu pa bo Ivana Moleka farsa "Doktor Kram", ki je kot nalač za majsko slavijo.

Prvi maj je mednarodni delavski praznik — praznik vsega zavednega delavstva. Tega dne svetovno delavstvo manifestira svojo solidarnost in demonstrira svojo moč. Skupni odbor Prvomajskih manifestacij kliče vse delavce in delavce mesta Cleveland, da pridejo na Public Square v soboto 1. maja ob 3. popoldne. Tam se bomo zbrali iz širnega Clevelanda vsi, ki se zavedamo našega praznika.

Clevelandsko delavstvo kralja naprej! Na vseh poljih delavskih udejstvovanj je naš napredok zadovoljiv. Mi moramo iti vedno naprej z delavskimi organizacijami in napraviti Cleveland stoprocentno u-nijsko mesto!

Misil je seveda, da treba plačevati cerkev, četudi je rekel, da bogu. Dejal je tudi, da je na tem svetu dosti reževev, da pa tega ni krv bog.

V tem mu dam popolnoma prav: krivi tega so namreč ljudje sami. Če bi se smelo v cerkvih odgovarjati, bi ga jaz vprašal, zakaj si kapitalisti svojijo zemeljske zaklade in nam, ki zanje garamo, pa mečejo le drobitnice od svojih velikih profitov.

Ta "gospod" je med drugim tudi rekel, da so vse nesreče, ki prihajajo nad nas, božja kazzen, in sicer radi tega, ker ljude ne plačujejo bogu dovolj najemnine od zemlje. — Ta pa jih res zna všeč za nos!

Tukaj bomo zopet imeli priliko slišati našo mladino, in sicer 8. maja v Miners Hall. Pričetek ob 7:30 zvečer. Vstopnina 25c. Nastopili bodo učenci glasbene šole Excelsior Music Studio v Bridgeportu, O.

Nastopili so že večkrat in z upsemom. Rojaki iz bližnjih naselij ste vabljeni, da se udeležite tega zanimivega koncerta. — Glasbene in plesne točke bo vodil Victor Lisjak, umetne plesne pa Betty McCulley. Po koncertu bo prosta zabava s plesom in bo seveda poskrbljeno za lačne in žejne. — **Poročevalec.**

Sezona piknikov se prične tu 30. maja in so že aranžirani za vse poletje za vsako nedeljo in tudi za skoro vse sobote, tako da tisti, ki ljubijo naravo in ki jim sredstva dopuščajo, imajo dovolj prilike. Kar je naš slovenskih prireditiv, jih bom tudi navedel, tako da ne bom konkurirali eden z drugim, pač pa sodelovali s posečanjem.

11. julija. — Običajni letni piknik kluba št. 175. Ta piknik je bil vsako leto uspešen in bo brez dvoma tudi letosnji Prebitek se je vedno, in se bo sedala i to pot porabil le v dobre delavške namene. Želim, da boste med nami omenjeni dan.

Naš prostor ima iti nekakšno posebno privlačno silo, ker je eden najdostopnejših v tej okolici. Člani in članice bode poskrbeli, da boste lepo posreženi in zadovoljni v vsem.

Vsi na plan na Prvega maja — v enotno delavsko manifestacijo!

Pričetek manifestacije ob 3. popoldne. Vrši se na Public Square.

Glavni govornik bo farmerdelavski kongresnik John F. Bernard iz Minnesota. Delavstvo se bo zbiralo na slednjih krajih, odkoder se bo razdelil mohor pohod na Public Square: Market Sq.-Lorain in W. 25th, Woodland in E. 26th st. **St. Clair in E. 40th st.**

Iz gori navedenih krajev se prične pohod ob 2. popoldne. Bodite točni!

Pri skupni prvomajski pravili sodeluje tudi več slovenskih organizacij. Med temi sta zvolili svoje zastopnike Clevelandske federacije društva S. N. P. J. in Jugoslovanske sekcije za socialno zavarovanje.

Upati je, da bo članstvo teh organizacij to upoštevalo in da se bo prvomajski pravili udeležijo v velikem številu.

Obenem ponovno vabim vse zavedne delavce in delavke mesta Cleveland in bližnje o-

klubom; kjer pa kluba še ni, ustavnovite ga in vzdržite ga! Ne jamraje za tistih borih 40 centov asmenta. Slišal sem že, kako odstopili člani govor o vzrokih, ki jih isčejo tam, kjer jih ni, pravega vzroka pa ne povede, da je namesto odstopi radi asmenta, ki je po njegovem mnenju previsok. To je sicer zlostno, toda resnično.

Kaj pa španski boritelji? Iz naše naselbine se jim je že veliko pomagalo. Dajmo, kolikor kdo zmre! Zadnja seja klubna

kolica na koncert in majsko slavost peskega zboru Zarje in klubu št. 27 JSZ. Oboje se bo vršilo v nedeljo 2. maja v SND na St. Clair Ave. Pričetek ob 3. pop. Zarja bo zapela več delavskih in narodnih pesmi, ki vam bodo dale več pogum v boju za delavsko pravico ter nas utrdile v našem prizadevanju za delavsko zmago potom delavsko solidarnosti.

Za odbor obeh prvomajskih pravil: — **Louis Zorko.**

Vseslovenska federacija v Washingtonu vabi

Payallup, Wash. — V soboto 8. maja priredi v švicarski dvorani na 19. in Jeffersoni ulici v mestu Tacoma veselico in slavje Vseslovenska federacija države Washington. Vsi Slovani so vabljeni. Vstopnina za moške je 40c in za ženske 25c. Prireditev prične ob 9. zvečer.

G. J. Porenta.

Delavci in delavke! Prvega maja vsi na plan!

M. Jerala.

William Green, predsednik Ameriške delavsko federacije, vzel monopol radijskega o-mrežja in oddaje. Tega ji trutjanje ne dovoljijo, ker žanjejo se silno jezi nad Johnom Lewisom radi njegovih uspehov, ki jih je dosegel s svojim odboru za industrijsko organiziranje. Če bi Wm. Green namesto jeze roabil svojo energijo za organiziranje neorganiziranih, ne bi bilo prostora za jezo. Lewis uspeva predvsem zato, ker se zaveda potrebe časa, medtem ko Green je zavil silno jezo.

William Green je mednarodni delavski praznik — praznik vsega zavednega delavstva. Tega dne svetovno delavstvo manifestira svojo solidarnost in demonstrira svojo moč. Skupni odbor Prvomajskih manifestacij kliče vse delavce in delavce mesta Cleveland, da pridejo na Public Square v soboto 1. maja ob 3. popoldne. Tam se bomo zbrali iz širnega Clevelandova, ki se zavedamo našega praznika.

Prvi maj je mednarodni delavski praznik — praznik vsega zavednega delavstva. Tega dne svetovno delavstvo manifestira svojo solidarnost in demonstrira svojo moč. Skupni odbor Prvomajskih manifestacij kliče vse delavce in delavce mesta Cleveland, da pridejo na Public Square v soboto 1. maja ob 3. popoldne. Tam se bomo zbrali iz širnega Clevelandova, ki se zavedamo našega praznika.

William Green je imel najlepše prilike, da raztegne svoje strokovne unije tako, da bi objele vse delavstvo. Pospolil bi namreč unijsko gibanje, da bi pritegnilo v svojo sredo vse one milijone delavcev, ki so leta in leta stali zunaj na dežju in pod kapom" na milost in nemilost openšaparskih izkorisčevalcev. Sedaj se bi William Green moral potruditi, da novemu unionizmu pomaga, namesto da ga ovira. To bi bilo vsekakor bolj koristno in vredno delavškega voditelja.

Prvi maj je dan, ko pravljamo svoje dosedanje zmagne in pokažemo svetu našo moč ter podkrepimo svoje delavške vrste. Na Prvega maja se obvezemo, da ne bomo delali kompromisa v boju za naše delavške pravice z nikomur! Mi moramo protestirati proti brutalnemu napadu na brezposelnostno delegacijo, ki so jo pred tedni uprizorili proti vodniku "tretjega rajha". Naciji ne trijajo nikake opozicije. Fašizem je povsod enak, pa naj bo katoliški ali kakšen drugi.

William Green je imel najlepše prilike, da raztegne svoje strokovne unije tako, da bi objele vse delavstvo. Pospolil bi namreč unijsko gibanje, da bi pritegnilo v svojo sredo vse one milijone delavcev, ki so leta in leta stali zunaj na dežju in pod kapom" na milost in nemilost openšaparskih izkorisčevalcev. Sedaj se bi William Green moral potruditi, da novemu unionizmu pomaga, namesto da ga ovira. To bi bilo vsekakor bolj koristno in vredno delavškega voditelja.

Three cheers for the Spanish loyalists, who are defeating Fascism in Spain! Mussolini's Fascist army seems to be on the run.

That will be all for this week. Don't forget to read the Falcon exhibit and social report in next week's Falcon Corner.

How the Bow and Arrow was invented

One day, so many years ago that no one ever dared to guess just when

the fuller development of their tools and weapons marked the beginning of their supremacy over their animal enemies. The men developed into a race of fishers and hunters, and all manner of game was added to their bill of fare. But this was a process that took long, long ages, for things moved slowly in those days, and men were at first little different from the other creatures of the forest.

Even after they had made much progress in tool making they were still singly no match for the savage beasts. It was only by their CO-OPERATIVE action, all the members of the tribe working together, that the race of man finally gained power over the beasts of the field.

G. H. Lockwood.

Friendship!

Ernest Dresner, Falcon Editor.

OUR FALCON CORNER

Activities from Week to Week

All the Falcons who attended the meeting on April the seventeenth, wish to express their thanks to Mrs. Lenforsme for inviting them all to her son, Leroy's surprise birthday party, which was held after the meeting. The boys were having great sport, they were bending the small trees over and when one of their number would come within distance they would let go the spring of the tree, for they were young hickory trees, would cause them to fly back and frequently strike a stinging blow.

One of the boys had a stone in his hand as he bent back the young saplings and when he let it go at his approaching playmate, the stone was hurled from his grasp for many yards and struck one of the other boys, knocking him down. After the commotion had gone down, and the injured young boy was revived and cared for, old Stonyface began some experiments. He found that he could bend back the larger saplings, after having freed them from their branches, and could hurl a stone for a great distance, even farther than the strongest arm could throw one. He also found that he could aim the stone with some degree of accuracy. Finally after much thought and experimenting, he cut down the sapling and tied the ends of it together with some stout fish gut thongs and he fashioned a crude arrow instead of the stone. Thus the bow and arrow was born, a little weapon that played a very important part in the life of our race.

Our Falcons... Robert Skavich, another one of our Charter members, is one of our most active and ambitious Falcons when it comes to playing and recitations. He has had a part in the plays, *When we grow up*, *Razgledi Miklavz*, and *The New Deal*. He is our Sergeant at Arms, and our Assistant Flight Leader.

Our poem for this week is from the new Falcon Call. It was written by a Red Falcon in Montreal, Canada.</p

ROOSEVELT ON SOCIAL LEGISLATION

By Stuart Chase

In the hullabaloo which has followed the president's proposal to ease the pressure of the courts on social legislation, the real point at issue is in danger of being submerged.

The point might be phrased in the form of a question:

What would you do if you were president of the United States, following a mandate such as that delivered in the last election?

Hysterical appeals to imperishable traditions would not help you much, particularly if the traditions were constantly perishing in the face of concrete situations. Learned studies of what Jefferson, Jackson and Grant did in the past would not help much. There are certain grave problems demanding solution in 1937.

Your task is to find a way to attack them which is at once legal and effective. Looking over the frothing rhetoric to the real land and the real people of America you find that—

Six million farmers were left in a legal vacuum by the AAA decision. The overwhelming majority of them are frightened, sore, and determined to secure legislation which will rescue agriculture from the curse of progressive degeneration in evidence since 1920.

Fifteen million industrial and clerical workers, more or less, were stripped of wage and hour protection by the NRA decision.

They are baffled, alarmed, and determined to secure this protection in some form.

Half a million miners and many operators are disgruntled and angry about the Guffey coal bill decision.

A million railway workers are thoroughly aroused over the railway retirement act decision.

Eight million unemployed want work and will continue to be bitter and resentful until they get it.

A landless tenant class turns to the government to save them from peasantry or worse.

Here are stock markets, banks, investment trusts likely to go on the loose again as they did in 1929, cleaning out millions of small depositors and investors without some form of orderly control, which will not be thrown out of court.

DIXIE: HISTORY IN THE MAKING

For days the legislative halls in Washington were re-echoing the bitter debates which took place on the "sit-down" clause to the Guffey Coal Bill, but despite all the fanfare it went down in defeat.

Practically all the supporters of this clause were from the South, Dixie—the land of industrial peace, happy negroes singing at their work, kind old colonels riding thru the cotton fields—this is the imaginary Dixie. The real South is where shops with low wages and long hours flourish, textile workers suffering with malnutrition and pellagra, and where organization among the plantation workers is met with lead and lynchings. It is this South that trembles at the mention of the sitdown, unionism or collective bargaining, it is into this territory that the C. I. O. forces are moving. It will be a real test for the C. I. O. and all the progressive forces behind them in this coming struggle to release the bonds of industrial tyranny from the Southern workers.

To organize the unorganized means not only to secure higher wages and better working conditions, but also to pave the way toward social justice. This movement in the South will reveal many contradictions, here were the back bone of the Democratic Party is the landlord system, here were Negroes have been disfranchised and were fascistic organizations such as the Ku Klux Klan and the Crusaders still spread terror thru the nights, it is here that the C. I. O. in its move to organize the textile and oil workers is undertaking a most heroic task. To organize the workers in the dark South may mean sacrifices, but it also may give birth to a new political movement based along the lines of class against class.

This campaign will expose the party of Carter Glass, Talmadge and Robinson in all its nakedness, it may split wide open the Democratic Party for already new political alignments are in the making.

The eyes of American labor, radicals and progressives will no doubt follow every move in this great campaign, the necessary assistance must be given and last but not least the radical and progressive forces must work in harmony not only in assisting the organization of the industrial unions, but also in the building of a Farmer-Labor Party. The supreme sacrifice made by Joseph Schomaker at Tampa; Paul Gray at Camp Hill, Ala., and many others must not go unanswered.

Victor Poverk

Finally, and perhaps most important of all in the long run, here is the continent of North America sliding to the sea at the rate of three billion tons of topsoil a year and increasingly stricken with flood, drought and dust storm.

Only vigorous action, inaugurated by the federal government on a regional rather than a state basis, can cope with this appalling situation. The Ohio river is not conversant with the interstate commerce clause.

In brief, here are a series of acute problems in 1937 which somehow somebody must meet.

Failing energetic action we are faced with a serious lowering of the survival value of the American community.

The president, I take it, has heard from the farmers, heard from the workers, share croppers, coal miners, railway men, the unemployed, the small depositor, and heard in no uncertain terms from the Ohio river and the dust bowl.

As a result he sees the situation in practical terms, unclouded with imperishable principles and other absolutes. His guiding principle is to make this country more viable and a less hazardous place in which to live and work.

He is on the spot. He is responsible, together with congress, for doing something. He has the tough job of devising ways and means to give millions of distressed people definite hope for a better and more secure existence.

When he devices such means, what does he hit? A stone wall. Five old gentlemen say, "No, you can't do it." Four old gentlemen, "Yes; you can." So he can't do it.

The urgent needs, desires, and demands of the majority of the people are thus rendered irrelevant and immaterial.

What is the president to do? What would you do? Tell the 27,000,000 citizens who voted for the new deal to forget their difficulties because five old gentlemen consider them insoluble, or to warn the five gentlemen that the people demand action.

Perhaps you prefer a constitutional amendment as a more dignified way out if the impasse. I do. But what if you and I knew that to get an amendment at all would take a long time—the child-labor amendment has been kicking around state legislatures for 13 years—and knew further that by concentrating their still formidable powers in 13 states those who are quite satisfied with things as they are stand an excellent chance of heading off any amendment indefinitely?

And here are all these farmers and workers. Now.

Here women laboring 48 hours a week in New Bedford mills for \$5. Now.

Here is the dust bowl beginning to blow again. Now.

Here are millions of landless tenants progressively sliding to economic perdition. Now.

If we really cared about America, I think we should act. Now.

Workers of America!

Your Unions are in danger. During the last month, bills and laws have been piling up in state legislatures to choke the American labor movement. The capitalist politicians are now getting ready to ram it down your throats.

The bosses intended to turn the Supreme Court decisions against you. "What's sauce for the Goose is sauce for the Gander," they say. If Congress can legislate on labor relations, then the bosses intend to do some real legislating, they intend to choke labor with legislation.

First, no sit-downs. Second, forced arbitration.

Third, long drawn out conferences to exhaust the fighting strength of labor.

And now, vicious election laws. Strangulation by law! That's the bosses' prescription for labor.

The Berg Bill makes it virtually impossible for a party not now on the ballot to get on the ballot. One per cent of the persons who voted for governor in each county plus seven per cent in special large counties like New York City are needed on petitions for parties not now on the ballot.

The Kleinfield-Dooling Bill makes the percentage of votes necessary to place a party automatically on the ballot so high, that all parties except the Democrats and Republicans would be wiped off. These two bills are being rushed through the legislature and Senate of New York.

Workers! Burn the picture into your mind. Remember and take your revenge. Vote for your party—for the workers' party, for your program, your rights, your rule, and your freedom.—Soc. Call.

Social Study Club

At the most appropriate time of the year, Spring, when everything takes on new life, the Social Study Club of Chicago will again take active part in the Social activities of the JSF by representing on their May Day program a typical and vivid picture, depicting in three scenes, the strike-breaking methods and thugs employed by the bosses of industry throughout the country. We will also appropriately celebrate this May Day, our true Labor Holiday, with many interesting and educational presentations, varied and humanly inspiring. Be with us on the evening of May First at the SNPJ Auditorium, 2657 S. Lawndale Ave., and join and greet your comrades, for all who hope for a Cooperative Commonwealth, which may well be said of all class-conscious people, are your Comrades.

The vital labor victories and activities that eventually will lead to a better and happier life for all, should instill in every man and woman the desire to become a part of the surging Labor struggle.

The Social Study Club is a part of this life and therefore urges you, who are labor conscious, to join in our educational labor program. Meetings and socials are held every second Friday evening of the month at the Slovene Labor Center, 2301 S. Lawndale Ave. These meetings consist of interesting and informative talks by prominent and foremost labor speakers and leaders; general round table discussions on various economic, political and educational topics, as well as entertainment plus refreshments. True knowledge of the vitally important current events cannot be denied or rejected by any intelligent person and to share this knowledge with others adds to the interest and understanding of life.

Victor Poverk in his article, "Dixie—History in the Making" in this issue, touches on a subject about which a lot could be written, the South. Conditions in the South are so terrible that when laid bare, are startling enough to make the average reader believe that the are very much exaggerated.

It took a lot of time and work to plan and publicize Sava's Spring Concert and after that, to handle the crowd of about seven hundred people who attended but now that it is over with and all has been said and done lets pronounce it a success—which it was—and prepare for the next undertaking. The outcome of this concert financially, morally and otherwise, should enthuse Sava's Singers on to even greater activity than in the past.

Upton Sinclair's latest book, NO PASARAN! (They Shall Not Pass) which is the story of the battle of Madrid, is worth your time reading. This book is a cry for freedom, and for decency in human affairs. It deals with one of the greatest heroics episodes of history, now going on.

It is the story of a group of American boys who join the International Brigade and stop the Fascist at the gates of Madrid.

You can get your copy from PROLETAREC. 25¢.

Victor Poverk in his article, "Dixie—History in the Making" in this issue, touches on a subject about which a lot could be written, the South. Conditions in the South are so terrible that when laid bare, are startling enough to make the average reader believe that the are very much exaggerated.

It took a lot of time and work to plan and publicize Sava's Spring Concert and after that, to handle the crowd of about seven hundred people who attended but now that it is over with and all has been said and done lets pronounce it a success—which it was—and prepare for the next undertaking. The outcome of this concert financially, morally and otherwise, should enthuse Sava's Singers on to even greater activity than in the past.

Victor Poverk in his article, "Dixie—History in the Making" in this issue, touches on a subject about which a lot could be written, the South. Conditions in the South are so terrible that when laid bare, are startling enough to make the average reader believe that the are very much exaggerated.

It took a lot of time and work to plan and publicize Sava's Spring Concert and after that, to handle the crowd of about seven hundred people who attended but now that it is over with and all has been said and done lets pronounce it a success—which it was—and prepare for the next undertaking. The outcome of this concert financially, morally and otherwise, should enthuse Sava's Singers on to even greater activity than in the past.

Victor Poverk in his article, "Dixie—History in the Making" in this issue, touches on a subject about which a lot could be written, the South. Conditions in the South are so terrible that when laid bare, are startling enough to make the average reader believe that the are very much exaggerated.

It took a lot of time and work to plan and publicize Sava's Spring Concert and after that, to handle the crowd of about seven hundred people who attended but now that it is over with and all has been said and done lets pronounce it a success—which it was—and prepare for the next undertaking. The outcome of this concert financially, morally and otherwise, should enthuse Sava's Singers on to even greater activity than in the past.

Victor Poverk in his article, "Dixie—History in the Making" in this issue, touches on a subject about which a lot could be written, the South. Conditions in the South are so terrible that when laid bare, are startling enough to make the average reader believe that the are very much exaggerated.

It took a lot of time and work to plan and publicize Sava's Spring Concert and after that, to handle the crowd of about seven hundred people who attended but now that it is over with and all has been said and done lets pronounce it a success—which it was—and prepare for the next undertaking. The outcome of this concert financially, morally and otherwise, should enthuse Sava's Singers on to even greater activity than in the past.

Victor Poverk in his article, "Dixie—History in the Making" in this issue, touches on a subject about which a lot could be written, the South. Conditions in the South are so terrible that when laid bare, are startling enough to make the average reader believe that the are very much exaggerated.

It took a lot of time and work to plan and publicize Sava's Spring Concert and after that, to handle the crowd of about seven hundred people who attended but now that it is over with and all has been said and done lets pronounce it a success—which it was—and prepare for the next undertaking. The outcome of this concert financially, morally and otherwise, should enthuse Sava's Singers on to even greater activity than in the past.

Victor Poverk in his article, "Dixie—History in the Making" in this issue, touches on a subject about which a lot could be written, the South. Conditions in the South are so terrible that when laid bare, are startling enough to make the average reader believe that the are very much exaggerated.

It took a lot of time and work to plan and publicize Sava's Spring Concert and after that, to handle the crowd of about seven hundred people who attended but now that it is over with and all has been said and done lets pronounce it a success—which it was—and prepare for the next undertaking. The outcome of this concert financially, morally and otherwise, should enthuse Sava's Singers on to even greater activity than in the past.

Victor Poverk in his article, "Dixie—History in the Making" in this issue, touches on a subject about which a lot could be written, the South. Conditions in the South are so terrible that when laid bare, are startling enough to make the average reader believe that the are very much exaggerated.

It took a lot of time and work to plan and publicize Sava's Spring Concert and after that, to handle the crowd of about seven hundred people who attended but now that it is over with and all has been said and done lets pronounce it a success—which it was—and prepare for the next undertaking. The outcome of this concert financially, morally and otherwise, should enthuse Sava's Singers on to even greater activity than in the past.

Victor Poverk in his article, "Dixie—History in the Making" in this issue, touches on a subject about which a lot could be written, the South. Conditions in the South are so terrible that when laid bare, are startling enough to make the average reader believe that the are very much exaggerated.

It took a lot of time and work to plan and publicize Sava's Spring Concert and after that, to handle the crowd of about seven hundred people who attended but now that it is over with and all has been said and done lets pronounce it a success—which it was—and prepare for the next undertaking. The outcome of this concert financially, morally and otherwise, should enthuse Sava's Singers on to even greater activity than in the past.

Victor Poverk in his article, "Dixie—History in the Making" in this issue, touches on a subject about which a lot could be written, the South. Conditions in the South are so terrible that when laid bare, are startling enough to make the average reader believe that the are very much exaggerated.

It took a lot of time and work to plan and publicize Sava's Spring Concert and after that, to handle the crowd of about seven hundred people who attended but now that it is over with and all has been said and done lets pronounce it a success—which it was—and prepare for the next undertaking. The outcome of this concert financially, morally and otherwise, should enthuse Sava's Singers on to even greater activity than in the past.

Victor Poverk in his article, "Dixie—History in the Making" in this issue, touches on a subject about which a lot could be written, the South. Conditions in the South are so terrible that when laid bare, are startling enough to make the average reader believe that the are very much exaggerated.

It took a lot of time and work to plan and publicize Sava's Spring Concert and after that, to handle the crowd of about seven hundred people who attended but now that it is over with and all has been said and done lets pronounce it a success—which it was—and prepare for the next undertaking. The outcome of this concert financially, morally and otherwise, should enthuse Sava's Singers on to even greater activity than in the past.

Victor Poverk in his article, "Dixie—History in the Making" in this issue, touches on a subject about which a lot could be written, the South. Conditions in the South are so terrible that when laid bare, are startling enough to make the average reader believe that the are very much exaggerated.

It took a lot of time and work to plan and publicize Sava's Spring Concert and after that, to handle the crowd of about seven hundred people who attended but now that it is over with and all has been said and done lets pronounce it a success—which it was—and prepare for the next undertaking. The outcome of this concert financially, morally and otherwise, should enthuse Sava's Singers on to even greater activity than in the past.

Our Doings Here and There

By Joseph Drasler

which came an interesting program consisting of choral singing, declaimations, duets, a short play which was very well prepared and realistically presented and then dancing.

The most important discussions centered on our publications, its contents and building up its circulation.

Over half of the delegates were women. They expressed their opinions on the general make-up of our publication, what parts of it are interested in and what they don't consider interesting. Some of the women delegates suggested allotting a few columns of PROLETAREC to the women readers to be filled with whatever type of reading material they are interested in.

It took a lot of time and work to plan and publicize Sava's Spring Concert and after that, to handle the crowd of about seven hundred people who attended but now that it is over with and all has been said and done lets pronounce it a success—which it was—and prepare for the next undertaking. The outcome of this concert financially, morally and otherwise, should enthuse Sava's Singers on to even greater activity than in the past.

It took a lot of time and work to plan and publicize Sava's Spring Concert and after that, to handle the crowd of about seven hundred people who attended but now that it is over with and all has been said and done lets pronounce it a success—which it was—and prepare for the next undertaking. The outcome of this concert financially, morally and otherwise, should enthuse Sava's Singers on to even greater activity than in the past.

It took a lot of time and work to plan and publicize Sava's Spring Concert and after that, to handle the crowd of about seven hundred people who attended but now that it is over with and all has been said and done lets pronounce it a success—which it was—and prepare for the next undertaking. The outcome of this concert financially, morally and otherwise, should enthuse Sava's Singers on to even greater activity than in the past.

It took a lot of time and work to plan and publicize Sava's Spring Concert and after that, to handle the crowd of about seven hundred people who attended but now that it is over with and all has been said and done lets pronounce it a success—which it was—and prepare for the next undertaking. The outcome of this concert financially, morally and otherwise, should enthuse Sava's Singers on to even greater activity than in the past.

It took a lot of time and work to plan and publicize Sava's Spring Concert and after that, to handle the crowd of about seven hundred people who attended but now that it is over with and all has been said and done lets pronounce it a success—which it was—and prepare for the next undertaking. The outcome of this concert financially, morally and otherwise, should enthuse Sava's Singers on to even greater activity than in the past.

It took a lot of